

ကာတွန်း
ဆွေမင်း၊ ဓနုဖြူ
ခြိုင်ရာဇာ

ဖျော်

ကျွန်ုပ်နှင့်
သွေးစုပ်သတ္တဝါဆန်းများ
အသစ်စက်စက် (စ-ဆုံး)

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်လည်းရွာမြောက်ဘက်တွင်ရှိ
သောဦးအုံမောင်၏ကုန်ဆိုင်ကြီးရှိရာသို့ ပါးခပ်တ
ပြင်ပြင်ဖြင့် ခပ်သုတ်သုတ်ထွက်ခွာလာခဲ့လေသည်။
ကျွန်ုပ်ပါးခပ်တပြင်ပြင်ဖြစ်နေမိခြင်းအကြောင်းကား

ဝါးတီး
ထင်ပ

ဤမနက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့
မဟောသိမသေးမျှင် က
ကျွန်ုပ်တို့အား ဤသို့အမေးရှိ
လာချေ၏။

ကတွတ်ပီ..
ကျုပ်တို့.. ဒီနေ့
ဘာစားကြမလဲ..

ချစ်ဇနီး၏အမေးကား.. ကျွန်ုပ်ကိုအံ့အား
သင့်စေတော့၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်က..

အို... မသေးမျှင်.. သင်ရှုံးနေပြီလော
သို့မဟုတ် အမှောင့်ပယောဂ.. ပူးကပ်
နေပြီလော..

အို

ကျွန်ုပ်တို့နေတိုင်းထမင်းစားကြ
တယ်လေ.. ဒီနေ့လည်းထမင်း
စားမယ်.. မနက်ဖြန်လည်း
ထမင်းပဲစားကြမှာပေါ့..

ဒါကိုမင်းက.. ဟမ်ဘာဂါတွေ
ဆင်းဒေဝ်တွေပြောင်းစားချင်
နေလို့လား.. တောပါးစပ်နဲ့
ဘိုစား.. မလိုက်ဖက်ပါဘူးကွယ်
ခင်းစားပါဦး..

အဲဒါမျိုးတွေ
ခိတ်နဲ့မတွေ့
တာနော်...

ဟဟ...
 ဘာတွေပြောနေတာလဲ
 ကျုပ်က... ဒီနေ့... ဘာပန်းစား
 ရှင်းစားမယ်လို့
 မေးနေတာလား...
 ပျားဆုံတာ..

ဒီဟေ့

ဪ... ဒီလိုလား... သိပါဘူး... ဟီးဟို... ဟို
 တို့မှာဆတ်သားခြောက်တွေ... ရှိ
 သေးတယ်မဟုတ်လား...

အို...

အဲဒါတွေစားရလွန်းလို့
 လူလည်းချို့ပေါက်
 ချင်နေပြီမစားချင်
 ပါဘူး...

ဒါဆိုလည်း... ငါ
 အတီးတို့ဘက်သွား
 ကြည့်လိုက်မယ်လေ
 ဝက်သားရလို့ငြား
 ပေါ့...

အတီးကားရွာတွင် နှစ်ရက်သုံးရက်တစ်ကြိမ်ဝက်ပေါ်ရောင်းနေကြဖြစ်၏။
 ကျွန်ုပ်အဖို့ငွေမရှိလည်း အကြွေးယူ၍ရသည့်မိတ်ဆွေခပ်ခပ်ကြီးပါလေ...

အကြွေးရတာကိုး
 မိတ်ဆွေခပ်ပြီ
 ပေါ့... ဟီး...

အို.. တော်ခမ်းပါ.. ဝက်သားစားရလွန်းလို့
လူလည်းအဆီတွေတိုးပြီး.. ဝက်.. ပုံတောင်
ပေါက်နေပြီ.. ဟွန်း..

ဝက်ဘယ်ကမလဲ
ရေမြင်းနဲ့တောင် နင်လား
ငါလားဖြစ်နေပြီ..

ကျုပ်က.. ငါး
စားချင်တယ်
ပြောတာရှင့်...

ဗျား...

မနောက်ပါနဲ့ မျှင်ရယ်..
မင်းယောက်ျားကမုဆိုးပါ.. တံငါလည်း
မဟုတ်ဘူး.. ပြီးတို့ဒေသကုန်းခေါင်
ခေါင်မှာ ငါးဟာရှားပါးတယ်ဆိုတာ
လည်း သတိထားပါဦး

ဟုတ်ပါသည်။ မိုးတွင်းဆိုက
ဗွက်ကျင်းအိုင်အချို့တွင်
ငါးသေးငါးမွှားလောက်
ဖမ်း၍ ရနိုင်သေးသည်။
ယခုလိုနွေခေါင်ခေါင်တွင်
အိုင်များရေခန်းကုန်ပြီ
ဖြစ်၍ ဘယ်မှာငါးရှာဖွေ
ရနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဒါများလွယ်လွယ်လေးပါတော်
ဦးအံ့မောင်.. ကုန်ခုံဆိုင်ကိုသွားပြီး.. ငါး
သေတ္တာတစ်ဘူး.. ယူခဲ့..

ပြီးရင်.. ကြက်သွန်နီအကွင်း
အကွင်းလှီး.. ခရမ်းချဉ်သီး
လေးစိပ်ကွဲ ထည့်ပြီး
ပြန်ချက်ရင်အမြန်ဆုံးနဲ့
အကောင်းဆုံးငါးဟင်း
ရရောမဟုတ်လား
တော့.. ရှုလူး..

တိုးတိုးပြောပါကွာ.. တော်ကြာ
ငါ့မိန်းမကို.. ဓားကြမယ်ဟေ့
ကောင်းကောင်းအစီအစဉ်မှာ
ခေါ်ရှိက်နေပါမယ်.. ခံရာ
ခံဆစ်ဟင်းတွေ.. ခံရာခံဆစ်
ဟင်းတွေ.. ဟဲ.. ဟဲ..

ပြောမည့်သာပြောရသည်။ မသေးမျှင်
ပြောသံကြားကတည်းက ကျွန်ုပ်မှာ
လျှာတစ်ခုခုဖြစ်နေခဲ့ချေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့
ငါးသေတ္တာမစားရသည်မှာ အနည်းဆုံး
သုံးနှစ်ခန့်တော့ရှိလောက်ပြီမဟုတ်
ပါလား။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း.. ချစ်
ဇနီး၏မိတ်ကူးကိုအကောင်အထည်
ဖော်ရန် ဦးအံ့မောင် ကုန်ခုံဆိုင်သို့
ပါးစပ်တပြင်ပြင်ဖြင့် ချီတက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ချေတော့သည်တမံ။

ဤနေရာတွင် ဦးအံ့မောင်... ကုန်စုံ
ဆိုင်ကြီးအကြောင်းပြောရချေဦး
မည်။ ဦးအံ့မောင်သည် ကျွန်ုပ်တို့
ရွာအတိမဟုတ်သော်လည်း ရွာ
တွင် အခြေစိုက်ခဲ့သည်မှာ နှစ်
(၂၀) ကျော်ပြီမို့ ရွာသားတစ်ပိုင်း
ဖြစ်၍ နေပေပြီ။ သူ့ဆိုင်ကြီး
ကား... ပေးကေခန့် ကျယ်ဝန်း
သော ခြံကြီး၏ အဝတွင် ရှိ၏။

ဆိုင်ကကြီးသလောက် ပစ္စည်းမျိုးမည်
လည်း စုံလှ၏။ စားသောက်ကုန်၊ ကုန်
ခြောက်၊ ကုန်မာပစ္စည်းများ၊ နို့ဆီ၊
နို့ခဲမီး၊ နိုင်ငံခြားဖြစ်မှန် ဘူးများ
ဆေးမျိုးစုံ။

ယုတ်ခွအဆုံး... ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသူရွာ
သားများ သုံးစွဲခဲ့သော အမွှေးဆပ်ပြာ
နှင့် သွားတိုက်ဆေးတို့ ပင်ရှိ၏။

အပ်က အေ၊ ခုတင်မွေ ရှာအထိ... သူ့ဆိုင်တွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်၏။
ထို့ကြောင့်လည်း... ဦးအံ့မောင်က။

ကျုပ်ဆိုင်ထဲဝင်
လာတဲ့ ဈေးဝယ်တစ်ဦးကို
မရှိဘူးပြောလိုက်ရလို့... ပြန်
ထွက်သွားရတယ်ဆိုတာ မရှိ
စေရဘူး... ဦးတွတ်ပီရဲ့။

ဟုတ်ပ... ဟုတ်ပ

၁၁

သည်တော့လည်း ဦးအံ့မောင်ဆိုင်ရောင်းရသည်ဆိုသည်မှာ အဘယ်မှာ ဆန်းပါတော့မည်နည်း။ မြို့ကဆိုင်ကြီးတစ်ချို့ပင်.. သူ့ဆိုင်လောက်ပစ္စည်း မျိုးမည်ခုံနိုင်မည်မထင်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ရွာသာကမက ရွာနီး ချုပ်ခပ်ကပါ.. သူ့ဆိုင်တွင်လောရောက်ဝယ်ခြင်းကြ၏။

လုပ်ငန်းတွင်ကျယ်မှုကြောင့် ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရသောမိန်းကလေးက (၃)ယောက် ပစ္စည်းဟိုရွှေသည်ရွှေလုပ်ပေးရသော အလုပ်ကြမ်း သမားတစ်ဦးနှင့်။

ငွေကိုင်စားရေးလုပ်ရသော မောင်ကျော်ခွာဆိုသည့် လူငယ်လေးနှင့် ပေါင်း အလုပ်သမား (၅)ယောက် ကိုခန့်ထားရချေ၏။

မောင်ကျော်ခွာကား ကျွန်ုပ်တို့ရွာမှ မုဆိုးမဒေါ်ကြင်၏သားဖြစ်သည်။ ဆယ်
တန်းအောင်ပြီးသော်လည်းကျောင်းဆက်မတက်နိုင်သဖြင့် ဦးအံ့မောင်ဆိုင်
တွင်ဝင်လုပ်နေခြင်းဖြစ်၏။ ရိုးသားကြိုးစားသူဖြစ်သဖြင့် ဦးအံ့မောင်၏
ယုံကြည်မျှက်နှာရဲ့ခံရသူလည်းဖြစ်၏။

ဤဆိုင်ကားကုန်ပစ္စည်းစုံလင်ရုံသာမက
ဤကဲ့သို့ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်သောကြောင့်
လည်း... ရောင်းကောင်းခြင်းဖြစ်ပေချိမ့်။

ဒါနဲ့... ဦးအုံမောင်ရော... ကွယို

ထုံးစံပေါ့... ဦးလေး
တွတ်ရယ်..

မျှော်တော်ယောင်
ဘုရားဘက်သွားလေရဲ့

ဪ... အေး... အေး
ကံ... ငါလည်းပြန်လိုက်
ဦးမယ်ဟေ့..

ဟုတ်ကဲ့..

မျှော်တော်ယောင်ဘုရားဆို
သည်ကား ကျွန်ုပ်တို့ရွာထိပ်
ကုန်းခြေတစ်ခုပေါ်တွင်ရှိသော
ကိုးတောင်ပြည့်စေတီလေး
ဖြစ်၏။

အဘယ့်ကြောင့် မျှော်တော်ယောင်စေ
တီဟုခေါ်ကြသည်ကိုမူ... မည်သူမျှမသိ
ကြ။ ထိုစေတီရင်ပြင်မှလှမ်းမျှော်ကြည့်
လျှင်အတော်ဝေးဝေးကိုမြင်နိုင်သည်။ ဦး
အုံမောင်ကား... အားလျှင်ထိုစေတီသို့
သွား၏။ ပုတီးခိပ်တရားထိုင်ဖို့တော့
မဟုတ်။

ဦးအုံမောင်...
ဦးအုံမောင်...

ပြီးလျှင်ကျောက်ရုပ်သဏ္ဌာန်မလှုပ်မယှက်ထိုင်ပြီးရွာဝင်လမ်းကိုနာရီများခွာ
 ငေးမောကြည့်နေတတ်သည်မှာ ဦးအံ့မောင်၏ အကျင့်ဖြစ်နေပေပြီ။ သူ
 ဘာကိုမျှော်လေသနည်း။ ပြောရလျှင်အတော်ပင်ရှည်လျားပေမည်။

ကတုန်းဖြစ်ရဲ့..
 ယခုကတော့..
 ရှိနေ..

မသေးမျှင်အသံကြောင့်.. ကျွန်ုပ်လည်းအတွေး
 ခပြတ်ပြီး ထမင်းဝိုင်းသို့ဝင်ခဲ့၏။ လည်ရာ
 ပြန်စားရေးဗိုက်ကလေးလည်း စားချိန်တန်
 ပြီမို့ ထမင်းဝိုင်းတွင်အသင့်ရောက်နေပေပြီ။

ဆတွတ်.. လာဗျို့
 ဆာလှပြီ..

မေတ္တာကို
 မရှိဘူး..
 ဟွန်း..

ဗိုက်ကလေး..
 ဟင်းခွက်ထဲမှာ
 မင်းလက်ချည်းပဲနော်
 ဟွန်း..

ကောင်းလွန်းလို့ပါဗျာ..
 ဒါ.. ဘာငါးတုံလဲ.. ဟင်..

မောင်ကျော်ခွာကတော့.. ဂျပန်ငါးလို့ပြော
တာပဲ.. အင်း.. ဂျပန်ကသေပြီးမှများ
မြန်မာပြည်က.. လူတွေပါးစပ်ထဲရောက်ရ
သေးတယ်လို့..

ဟုတ်ပ..
ဟုတ်ပ..

ထိုနေ့လယ်ခါကား
ဗိုက်ခွေးနှမ်းသော
နေ့လယ်ခါပင်။
ခံတွင်းတွေတွေနှင့်
ပင်ပြောင်ချေပြီ။

ခွေး
စိတ်နာတယ်
အာရု

ငါးသေတ္တာကား.. ငါး
သလောက်လှိပ်တက်ခါ
ဖြစ်ပုံရ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း
စားပြီး မကြာမီမျက်
တောင်ခင်းလာသဖြင့်
သင်ယူပေးခင်းခေါင်း
အုံးပေးယူကာ.. ထမင်းလုံး
စီလိုက်ချေတော့၏။

မည်မျှကြာအောင်အိပ်ပျော်သွားသည်မသိ။
နိုးလာသောအခါ.. တညည်းညည်းတညူညူ
ဖြစ်နေသော မသေးမျှင် ကိုတွေ့လိုက်ရ၏။

အောင်မလေး
တက်လိုက်တာ.. လုပ်ပါဦးကိုကိုတွတ်ရယ်
ဇက်ကြောတွေဆွဲပေးခမ်းပါဦး

ဖြစ်ပြီ
ဟွန်း..

နားထင်တွေလည်းတင်းနေတာပဲ
ခေါင်းကလည်းအုံ့.. နာနာဖျစ်ခမ်းပါတော်
ယောက်ျားမဟုတ်တာကျနေတာပဲ..

ကျွတ်.. ကျွတ်..

တယ်..

လည်ပင်းပါဖျပ်လိုက်ရ
မကောင်းရှိရောမယ်..

ကျေးလက်ကျန်းမာရေးမှူး
ကိုသန့်ခင်က.. မသေးမျှင်
ကိုသွေးပေါင်ချိန်တိုင်း
ကာသွေးတိုးရှိသည်ဟု
ပြောခဲ့တာမကြာလှသေး။
သွေးတိုးနှင့်တက်စာကား
ကမ္ဘာ့ရန်ပင်။

တော်ပြီ.. နောက်
များတော့.. ငါးသေတ္တာဆို
ကြောက်ပါပြီ..

အစားလေးတစ်လုတ်အတွက်
ခံလိုက်တာ.. အဲ.. ကိုကိုတွတ်
လည်းနှိပ်တာ.. တော်တော့လေ
ညောင်းလှရောပေါ့..

တော်ပါသေးရဲ့
လက်အံလည်းသေလှ
ပြီ.. ဟီး..

အဲ.. နှိပ်တာတော်ပေမယ့် ဆေးခန်း
တော့ ပြေးလိုက်ပါဦးတော်.. သွေး
ကျဆေးလေးမှမသောက်ရင်သေ
လိမ့်မယ်.. မြန်မြန်နော်..

ငါနော်..

လက်ရောခြေပါညောင်းခဲ့ရသည်။
ထိုနေ့ကား ကျွန်ုပ်တွတ်ပီအတွက်တော့။

ဒီနေ့
ကံမကောင်း
ပါလား..

ကန်းဒယ်
ဟီး

မလှမ်းဝင်၍လည်းမပြစ်တော့။
ဆန်အိုးထဲတွင်ဆန်က... ပြတ်လှ
နီးနေပြီ။ ချစ်ဖုန်း မပြုစုရ
ခင်အိမ်ရှိကြွက်အပေါင်းက
ကျွန်ုပ်ကိုကူညီဆဲပို့သေချာ
နေပြီမဟုတ်ပါလော။

အိမ်ဦးနတ်လုပ်ပြီး
ညှံပါကွာ...

ဟုတ်ပ
တော်

အင်း... နတ်သျှင်နော်တို့... နဝဒေးတို့ဆိုတာ
ဆရာထွတ်လောက်တောထဲတောင်ထဲ
မရောက်ဘူးကြဘူးထင်တယ်..

ဒါနဲ့တောင်.. တောဘွဲ့တောင်ဘွဲ့တွေ
အများကြီးရေးနိုင်ခဲ့တယ်.. တို့ဆရာထွတ်
များတော့.. သုံးကြောင်းကဗျာလောက်
တောင်ခပ်တာမတွေ့မိပါလား နော်..
ဝမ်းနည်းစရာကောင်းလိုက်ပါဘိ။

အိမ်... နတ်သျှင်နောက်တို့
နဝဒေးတို့နဲ့ မင်းက
ငါ့ကို.. တစ်တန်းတည်း
ထားပြောလာတာကိုတော့
ကျေးဇူးတင်ပါရဲ့ကွယ်
အဟမ်း..

ငါ့ကိုတွယ်
တာကိုး..

အမှတ်
ကပ်ယူ
သွားပြီ..

ဒေါပေမယ့်.. သူတို့နဲ့ကျွန်ုပ်ကဘာချင်း
မတူဘူးလေ.. သူတို့က.. ကဗျာစာဆိုတွေ
ကျွန်ုပ်ကမုဆိုး

ခကားသွားခ
မိတာမှားပြီ..

သူတို့က.. ကဗျာစပ်တာ
ကျွမ်းကျင်သလို.. ကျွန်ုပ်
အမဲလိုက်ကျွမ်းကျင်တာ
ကိုတော့ တပည့်ကြီးအသိ
မဟုတ်လား..

ဗိုက်ကလေး
တော့..
ခန္တီခ.. နေရ
ပြီ.. ဟိ..

ကျွန်ုပ်ရဲ့အမဲလိုက်ကျွမ်းကျင်မှု
ဟာ.. ကဗျာတစ်ပုဒ်ဆိုရင်..
ကျွန်ုပ်တို့ကျည်ဆန်တွေက..
ကာရန်တွေပေါ်လကွယ်..

ဟုတ်ပီဗျို့.. ဟုတ်ပီ
အဲ့ဒါ.. ကဗျာပီဗျို့
ကဗျာပဲ..

ဘာ..
အဲ့ဒါ.. ကဗျာ..

စိုက်ကလေးခကားကြောင့်
ကျွန်ုပ်မှာဘဝင်ပဲမြင့်ရ
မလိုဖြစ်ရတော့၏။
သို့သော် ခက်နေသည်က
မော်ဒန်ဆိုတာဘာမှန်း
ကျွန်ုပ်မသိ။

ငှက်
ခေါင်းမှူး
သွားပြီ
အေး..

ရှင်းလေရှုပ်လေဖြစ်နေ
သည်မို့ကျွန်ုပ်လည်းမော်ဒန်
ကိစ္စကိုခကားဖြတ်ရတော့၏။

နို့မို့ရင်.. ငါ့ခေါင်းပါ
ရှင်းမရအောင်ရှုပ်သွား
နိုင်တယ်.. ဟူး..

တောအတန်နက်လာသောတစ်နေရာ
အရောက်တွင် ကျွန်ုပ်ဖျတ်ခနဲ.. ရပ်
လိုက်ပြီး။

ဗိုက်ကလေးကြားလားဟေ့
ကြားလိုက်လား..

ခင်ဗျာ..

ဘာကိုလဲ ဪ့သိပြီဆရာတွတ်
လေလည်လိုက်လို့လားဒါများ ဆရာတွတ်
ရယ်တပည့်ကြီးကိုရှက်စရာမလိုပါဘူး
ကျန်းမာရေးပဲဟာ..

ငါနော်

ဟဟဟ လုပ်ရရင်
သေတော့မှာပဲ.. ခုနကနှင့်
အဘယျောက်အုပ်အော်သံကြား
လိုက်သလားလို့မေးနေတာ

ဟဲ့

ဪ..
သိဘူးလေ
ဟီး..

သူကြီး.. ဘဒိအိမ်ရောက်
နေသည့်မြို့ဧည့်သည်များက
မျောက်သားစားချင်သည်
ဆိုသဖြင့်.. သူကြီး၏
အော်ဒါအရ.. ကျွန်ုပ်တို့
မျောက်ပစ်ထွက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၏။ လေအသင့်ဝယ်
မျောက်အုပ်သံကတစ်ချက်
တစ်ချက်ကြားနေရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အသံကြားရာဘက်
မှန်းဆချဉ်းကပ်ခဲ့ကြ၏။ တွေ့
ပါချေပြီ။ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်
ပေါ်တွင် မျောက်ဖျပ်ကား ပွေး
ပွေးလှုပ်နေတော့၏။

မှန်ချေသည်။ မျောက်ပစ်သည့်အခါ ကျားသစ်ကိုအထူးသတိပြုရ၏။ ကျားသစ်သည်မျောက်သားကိုကြိုက်သလို.. သစ်ပင်တက်ပည်းကျွမ်းကျင်သည်မို့ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားထိတက်ပြီး မျောက်ကိုဖမ်းတတ်၏။ ထိုအခါ အကြံတူရန်သူဖြစ်ပြီး.. ရွှေနှင့်ကျားသစ်ထိပ်တိုက်တိုးကာအကျိုးနည်းတတ်သည်မဟုတ်ပါလော။

ဗိုက်ကလေးရေ
တို့.. ကိုယ်ရောင်ဖျောက်
ချဉ်းကပ်နိုင်မှပစ်လို့
ရလိမ့်မယ်ကွ.. ဒီတော့

ကျွန်ုပ်လည်းသစ်ကိုင်းကြီးကြီးတစ်ခုကို
ခုတ်ယူပြီးဗိုက်ကလေးကိုကိုင်ကာမိုးပြီး
လိုက်စေ၏။

ထီးတော်မိုး
ပေါ့လေ.. ဟဲဟဲ

ထိုသစ်ကိုင်းကြီးကို
အကာအကွယ်ယူရင်း
ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်
မျောက်အုပ်ရှိရာ..
သစ်ပင်ကြီးဆီသို့
တရွေ့ရွေ့ချဉ်းကပ်
ခဲ့ကြ၏။

မရိုးသားဘူး

ကင်းစောင့်မျောက်ကြီး
ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာဘက်
ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်
တို့ကရပ်လိုက်ကြ၏။
ထိုအခါအခြားချုံ
ပုတ်များနှင့်ထူး
မခြားဖြစ်သွားတော့
၏။ ပိုင်လေခွ..

မျောက်
ဒီနေ့.. မျက်စိ
တွေလှုပ်သလို
ပဲ..

မျောက်အုပ်ကားကျွန်ုပ်တို့ချဉ်းကပ်
လာသည်ကိုဂရုမပြုမိရကားအစား
အသောက်မပျက်ဆူညံမြူးတူးနေ
ကြချေ၏။

သေနတ်တစ်ကမ်းသို့ရောက်သော
အခါကျွန်ုပ်လည်းမျောက်အုပ်
ထဲသို့ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်လိုက်တော့၏။

မျောက်အုပ်ကားကြောက်လန့်တကြား
ဆူညံခွာအော်ဟစ်ပြီးဝရုန်းသုန်းကား
ထွက်ပြေးကြတော့၏။

မျောက်အုပ်ထွက်ပြေး
ပုံမှာမြန်ဆန်ပွန်းရကား
ကျွန်ုပ်မှာနောက်တစ်
ကြိမ်ထပ်မံပစ်ခွင့်
မရတော့။ သို့သော်
ကျည်ကွဲများသော
ခရိတ်ကျည်၏
ကျေးဇူးဖြင့်..

သူကြီးကိုနှစ်ကောင်
ပေးမယ်.. ကျန်တစ်
ကောင်ကိုတော့.. အတီး
ပေးပြီး ဝက်သားကြွေး
နဲ့ နှိမ့်ရမှာပဲ.. ဟဲ့ဟဲ့

ကျန်ပဲနှင့်ဗိုက်ကလေးတို့လည်း မျောက်များကိုထမ်းပြီးပြန်ခဲ့ရာ၊
တောခပ်တစ်နေရာ၌ စောတင်မောင်၊ အာနိုး၊ လှမိုးနှင့် မောင်သက်
တို့ကို မြွေအရည်ခွံအိတ် ကိုယ်စီထမ်း၍ တွေ့လိုက်ရချေ၏။

ဟဲ့..

ဟဲ့... လှမိုးကလေးတွေ..
ဘယ်ကလာပြီ
ဇာလီ ဟဲ့...

ရှူး... ဆရာတွတ်
တိုးတိုး... ဘေးလူတွေ
ကြားသွားမယ်..

၂၆

၂၇၂။ ဒီတောထဲမှာတို့နှစ်ယောက်နဲ့
မင်းတို့သုံးယောက်ပဲရှိတဲ့ဥစ္စာ.. ဘယ်
လူကကြားမှာလဲ.. ဘာတွေများ
လှုပ်ကွက်စရာရှိနေလို့လဲ..

ဒီ.. ဒီလိုပါ.. ဟို.. ကျွန်တော်တို့
သယ်လာတာတွေကိုမသိ
ချေချင်လို့
ပါ.. ဟီး

၂၇၃။ နင်တို့သယ်လာ
တာက.. ရွှေတုံးတွေမို့လို့လား

ဟဲ.. ဟဲ..
ရွှေမဟုတ်သော်လည်း
ရွှေကဲ့သို့တန်ဖိုးရှိ
သောအရာတွေပေါ့
ဆရာတွတ်ရယ်..
ဟဲ.. ဟဲ..

ဒါဆို.. ငွေတုံးတွေလား

ဟင့်အင်းလင်းနို့
ချေးတွေဗျ..
ဟီး..

မှန်ချေ၏။ လင်းနို့
ချေးကားကျေးရွာ
များတွင်တတ်မြေ
ဩဇာအဖြစ်အသုံး
ပြုကြသဖြင့်တန်ဖိုး
ကြီးသည်ကတော့အမှန်။

ဒီပုံဆို.. ငါတို့
အီးအီးပါတာ
ဆင်ခြင်မှဖြစ်
တော့မယ်..

စိုက်ပျိုးရေးသမားတွေအတွက်.. ဒါတွေကို
ကျွန်တော်တို့သယ်ရောင်းနေတာဆရာတွတ်
ရဲ့..

တတ်မြေဩဇာထက်
ဒီလို.. သဘာဝမြေဩ
ဇာကိုလူတွေက
ပိုကြိုက်တယ်လေ
ဟဲ့.. ဟဲ့..

နေပါဦး.. ဒီနားကတော့တွေတောင်တွေ
ဂူတွေထဲ.. ငါမရောက်ဘူးတာ မရှိသလောက်
ပါပဲ.. ဒါပေမယ့်လင်းနို့တွေ.. များများ
စားစားရှိတဲ့ ဂူရယ်လို့တော့
မတွေ့မိပါဘူး..

ဂူထဲမှာ
မဟုတ်ဘူး
ဆရာထွတ်ရဲ့.. သတ္တု
တွင်းဟောင်းထဲက

မောင်သက်ဝင် ပြေလိုက်သည်ကို လူပျိုကြီးနှင့်
အာနီးက သဘောကျဟန်မပြ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်
ရိပ်စားမိလိုက်ပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ရွာနှင့်အတန်
ငယ်လှမ်းသောကြက်မောက်တောင်ခြေတွင်
သတ္တုတွင်းဟောင်းတစ်ခုရှိ၏။ သတ္တုမထွက်
တော့သဖြင့် အသုံးမပြုဘဲပစ်ထားခဲ့သည်မှာ
ကြာခဲ့ချေပြီ။ လင်းနို့များကား ထိုသတ္တုတွင်းထဲ
တွင်ခိုအောင်းနေကြဟန်တူ၏။

သိကုန်ပြီအီး..

ဆရာထွတ်.. တခြားလူတွေရွှေ့ရက်
မပြောနဲ့ဦးနော်.. တော်ကြာကျန်တော်တို့
စားပေါက်လေးပိတ်သွားပါ့မယ်..

သိပါတယ်ကွာ.. မင်းတို့သာ
အန္တရာယ်ကိုသတိထားကြ
ဦး...

ဆရာထွတ်ကလည်းဗျာ
ကျန်တော်တို့က.. သတ္တု
နည်းတယ်ဆိုပေမယ့်လင်းနို့
လောက်တော့မကြောက်
တတ်ပါဘူးဗျ.. ဟံ.. ဟံ..

လင်းနို့ကိုပြောတာမဟုတ်ဘူးဟ.. တွင်းတောင်း
ဆိုတော့.. တွင်းပြိုကျမှာခိုးလို့သတိပေးနေတာ..

ဇော်ဟုတ်ကဲ့.. ဟုတ်ကဲ့
ကျန်တော်တို့သတိထား
ပါမယ်..

ဟန်နေသိ... ကျွန်ုပ်တို့သည်ဗိုက်ကလေးနှင့်အတူ... အိမ်ဝန်းကျင်
ရှိချုံ့နွယ်ပိတ်ပေါင်းများကိုရှင်းလင်း၍နေလေသည်။
တစ်မိုးတွင်းလုံးတောထဲကာရှင်သန်သောမြက်ရိုင်းချုံ့နွယ်
များကို... ယခုလိုမိုးပြတ်ချိန်ကျမှသာ နိုင်နင်းခွာရှင်းနိုင်သည်
မဟုတ်ပါလော။ ဗိုက်ကလေးကားလုပ်သာလုပ်နေရသည်
မျက်နှာကတော့... ခူပုပ်ပုပ်။

ဒီလို... ချုံတွေ၊ မြက်တွေ
ရှိရင်... မြွေတွေ၊ ကင်းတွေ
အောင်းတတ်တာပေါ့
ကွ...

ဟွန်း...

ခြင်..တွေကတော့
အဓိကပေါ့ကွာ..ခုလို..
ရှင်းလိုက်တော့အန္တရာယ်
လည်းကင်း..ကျန်းမာရေးလည်း
ညီညွတ်တာပေါ့
ဟုတ်မှားလား..

ခေါက်ကြီးတို့နဲ့
ချိန်းထားတာတော့
နောက်ကျပါပြီ
ဟင်း..

အံ့မာ..နင်တို့ကဘယ်လိုလုပ်ပျိုလှည့်
သွားဦးမလို့လဲ..

ဟုတ်ပါဘူးဗျာ
လင်းနို့ချေးသွားကုံး
မလို့ပါ..

မင်းလည်းလိုက်ကုံးနေ
တယ်ဟုတ်လား

တစ်ခေါက်ပဲရှိပါသေး
တယ်..ဒါတောင်ကျန်တော်
အတင်းပြောလို့ခေါ်တာ..

၃၁

တော်တော်လောဘကြီးတဲ့
လူတွေပါဗျာ..တွင်းထဲမှာ
လင်းနို့ချေးတွေများပေါ်မှပေါ်
ကုံးလို့တောင်မနိုင်ဘူး

အေး..ငါ့သတိပေးတာလည်း
မမေ့နဲ့နော်..တွင်းဟောင်း
ဆိုတာစိတ်မချဘူး..အချိန်
မရွေးပြန်ကျနိုင်တယ်..

အင်းပါ..ကဲ..
ကျန်တော်သွားပြီ..

ဘာပဲပြောပြော
အလုပ်ကိုလက်ကြော
တင်းအောင်မလုပ်
ချင်သူဗိုက်ကလေး
ယခုလိုအလုပ်လုပ်
နေသည်ကတော့
ကျေနပ်စရာကောင်း
လှတော့၏။

ကိုကိုတွတ်
၈၇...

ရှင်ကို.. သူကြီးဘဏီ ကခေါ်နေတယ်..

ဘာကိစ္စတုလ်

ရွာထဲမှာပြဿနာပေါ်နေတာ
ရှင် မသိဘူးလား..

မိုးလင်းကတည်းကခြံထဲက
ခြံပြင်မရောက်သေးတာ
ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ..

တာတေ.. ဆုံး
သွားလို့တုံတော်

အမှန်ဝန်ခံရလျှင်.. တာတေသေပြီ
ဆိုသောသတင်းအတွက် ကျွန်ုပ်
မအံ့ဩမိ။ တာတေဆိုသည်ကား..
တစ်ကောင်ကြွက်အိုးမဲ့၊ အိမ်မဲ့၊
ဘုန်းကြီးကျောင်းလှေကား၊ ဇရပ်
အုတ်ဂူပေါ်ကြံ့သလှအိပ်၏။ ကြံ့
သလှအလုပ်လုပ်ကြံ့သလှစားသော
ပျံ့ကျသမားခပ်ခပ်။

အေး.. ကျွန်ုပ်လည်းထင်ပါတယ်..
တစ်နေ့နေတော့.. တစ်နေ့နေပဲလို့

ဟိုတလောကတွေ့လို့တောင်
ကျွန်ုပ်အကဲခတ်မိသေးတယ်
ကျန်းမာရေးမှမကောင်းဘဲ..ဒီကြား
ထဲလူကလည်းပေပေတေတေ..နေ
တာဆိုတော့..သေတာဘာဆန်းလဲ
အသုဘကိစ္စခံစဉ်ပို့သူကြီးက
ခေါ်ခိုင်းတယ်ထင်ပါရဲ့ကွာ..

မဟုတ်ဘူးတော့..တာတေ
သေရတာက..သွေးရိုးသားရိုး
မဟုတ်ဘူးတဲ့..

ဟဲ့..

ဒီတစ်ခါတော့.. ကျွန်ုပ်အမှန်တကယ်
အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားရတော့၏။
ကျွန်ုပ်တို့ရွာတွင်လူသတ်မှုဆိုသည်မှာ
ရှားပါပေကားကြုံတောင့်ကြုံခံ
ကိစ္စသာဖြစ်ချေတော့၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာကိုသက်ဝင်သူများဖြစ်သည့်
ပြင်ဆွေရိပ်မျိုးရိပ်လည်းမကင်းကြသည်
မို့ထန်းရည်မှူးရင်းကြက်တိုက်ရင်းနိုက်ရန်
အငြိုးထားခြင်း၊ ကလံစားချေခြင်းမျိုး
အလျှင်းမရှိ။ ခဉ်းစားကျပ်ပေစွ။

ထို့ကြောင့်.. ကျွန်ုပ်လည်း
သူကြီးဘီအိမ်ဘက်
သို့.. ခပ်သုတ်သုတ်ပြေး
ခဲ့တော့၏။

